

Ordføreren (Pinstrup): Det Udvalg, der har været nedsat angaaende det foreliggende Lovforslag, er blevet enigt om dets Gennemførelse med en enkelt Ændring. Man har nemlig i Udvalget navnlig fra en vis Side fundet, at der var nogen Uoverensstemmelse mellem den oprindelige Lovs § 3 og 2det Punktum i § 2 i det foreliggende Lovforslag. Det paagældende Punktum i § 3 lyder saaledes: „I Tilfælde af Mund- og Klovesyge skal Mælken holdes tilbage paa Ejendommen, medmindre der midlertidig maatte været givet anden Bestemmelse af Landbrugsministeriet“, og 2det Punktum i § 2 i det foreliggende Lovforslag lyder saaledes: „I Tilfælde af, at det skønnes formaalstjenligt at holde Mælken fra en Besætning paa en smittet Ejendom tilbage paa denne, kan Landbrugsministeren af Statskassen herfor yde Ejeren Erstatning.“ Man har ment, og det kan ogsaa synes at være saa, at der var nogen Uoverensstemmelse her, idet det ikke i det foreliggende Lovforslag stod saa afgjort som i den oprindelige Lov, at Mælken skal holdes tilbage, naar der ikke er truffet særlig Bestemmelse. Udvalget er derfor enedes om, og har dertil faaet den højtærede Landbrugsministers Tilslutning, at forme 2det Punktum i 1ste Stykke i § 2 saaledes: „Naar Mælken fra en Besætning paa en smittet Ejendom tilbageholdes paa denne, kan Landbrugsministeren af Statskassen herfor yde Ejeren Erstatning, saaledes at den under Sygdommen produce-rede og tilbageholdte Mælk betales med Dagspris efter Fradrag af dens Foder-værdi.“ I øvrigt anbefaler Udvalget Lovforslaget til Vedtagelse.

Der har under Udvalgsbehandlingen været drøftet et andet Forhold vedrørende den oprindelige Lov om smitsomme Sygdomme, et Forhold, der er omtalt i Lovens § 12, og som navnlig vedrører smitsom Kastning. Der har været gjort gældende fra mange Sider, at Bestemmelsen i § 12 er noget for streng, og navnlig har man været misfornøjet med, at en Besætning er blevet betegnet som lidende af smitsom Kastning, uden at der er ført afgørende Bevis herfor. Der er jo et noget ubestemt Udtryk i Lovens § 12, hvor der siges i 2det Punktum: „Konstateres den smitsomme Kastning, eller findes der Grund til at antage, at denne Sygdom foreligger“. Det er navnlig dette, der har bevirket nogen Usikkerhed, og man har fra veterinær Side benyttet Undersøgelsen af en Blodprøve til at bevise, at en Besætning havde smitsom Kastning. Nu er man imidlertid kommet til den Erkendelse, at dette ikke er noget afgørende

Bevis for, at der findes smitsom Kastning i Besætningen, og har derfor forhandlet med Landbrugsministeren om dette Spørgsmaal, og han har erklæret sig villig til at udstede Cirkulære til Dyr lægerne, der gaar ud paa, at man kun kan stille Diagnosen smitsom Kastning paa Basis af en mikroskopisk Undersøgelse og ikke, som nu, paa en Blodreaktion. Endvidere har Udvalget henstillet til Ministeren, at Loven af 14. April 1920 optages til Revision ogsaa for andre Omraaders Vedkommende i den kommende Rigsdagssamling.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det af Udvalget stillede Ændringsforslag og Lovforslaget i dets Helhed.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Idet jeg takker Udvalget for den Tilslutning, det enstemmigt har givet Lovforslaget, skal jeg bemærke, at jeg fuldt ud kan tiltræde det til Lovforslagets § 2 stillede Ændringsforslag, at jeg er villig til, naar jeg derom har modtaget en Indstilling fra Veterinærfysikus, at udstede det Cirkulære, som nu blev omtalt af den ærede Ordfører, og at jeg endelig ogsaa med Glæde paatager mig den Opgave at forberede en Revision af Loven af 14. April 1920 til den kommende Rigsdagssamling. Jeg forstaar dette Ønske om Revision saaledes, at det er Lovens § 12, man ønsker revideret, altsaa Spørgsmaalet om Foranstaltninger mod smitsom Kastning og denne Sygdoms Udbredelse. Jeg gaar gerne med til en Revision af denne Paragraf, fordi jeg anser den for at trænge til Ændringer i visse Henseender, men jeg er enig med Udvalget i, at det paa nærværende Tidspunkt vilde være forhastet at tage dette Spørgsmaal op til Behandling, det vil være bedre at udsætte det til den næste Rigsdagssamling, saaledes at der kan blive bedre Tid til at gennemgaa det. Maa jeg i denne Forbindelse have Lov til at berigtige en Udtalelse, som jeg fremsatte under Lovforslagets første Behandling, og som ikke var rigtig, idet jeg da udtalte, at man fra Landboforeningerne ikke havde modtaget Opfordring om Revision af denne Paragraf. Jeg tænkte, den Gang jeg udtalte dette, paa en vis given Situation, som havde foreligget, hvor Landboforeningerne ikke kunde enes om at fremkomme med en saadan Indstilling, men det var gaaet mig af Munde, at denne Enighed senere var blevet opnaaet, i alt Fald saaledes, at der var et Flertal indenfor Landboforeningerne, der opfor-